

ஆசிரியர்:
யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.
ச. கந்தைய பிள்ளை
தர்ம்ஹப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

809
தனிப்பிரதி அன 1 401

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI,
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தக்ஞம்

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நந்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா ஸரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேபர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ சூசு ஐப்பசி மீ' கரு ஈ (31—10—35)

NO. 49.

தாயுமானவர்.

ஆணிலேபண்ணிலே யென்போலவோருபேதை யகிலத்தின் மிசையுள்ளதோ
ஆடியகறங்குபோ லோடியுழல்சிந்தையை யடக்கியோருகணமே னும்யான்
காணிலேன் றிருவருளை யல்லாது மேளனியாய்க் கண்முடியோடு முச்சைக்
கட்டிக்கலாமதியை முட்டவே மூலவெங் கனவினையெழுப்பநினைவும்
பூணிலேனிற்றை ட் சற்றதுங்கேட்டதும் போக்கிலேபோகவிட்டுப்
போய்யுலகனுயினே னுயி னுங்கடையான புன்மையேனின்னமின்னம்
வீணிலேயலையாமன் மலையிலக்காகநீர் வெளிப்படத்தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே.

ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடி பிடத்திற்குரிய உத்கிருஷ்டம்
நான்கின் ஆராய்ச்சி.

காசி. ஹநுமான்காட் T. S. சீதாராம ஜயர் அவர்கள் எழுதுவது.

(தொகுதி 2. 48-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

ஆனால் ஸனுதன தர்மப் பிரசாரகர் கனின் பிரயத்தினம் கேவலம் கூட்டம் ஒன்றில் மாத்திரம் பரிசு மாப்தம் அடைவதல்லாமல் கோருகிற பலன் கிடைக்கிறதில்லை. இதற்கென்ன காரணம் என்றால் ஸனுதன தர்மப் பிரசாரம் செய்வது முன்னோர்கள் நடந்திருக்கும் தர்ம சாஸ்திர வழியைவிட்டு நாதன நாகரீக வழியில் ஆரம்பித்ததே தான் காரணம். தர்ம சாஸ்திர வழிப் படிப்பிரசாரம் செய்வதற்கு ஸ்ரீ பரமா சார்யாளின் அதுக்கிரகம் பூர்த்தியாய் இருக்க வேண்டும். ஸ்ரீ பரமாசார்யாள் எங்கிருக்கிறார்? அவருடைய அநுக்கிரகத்தை எவ்விதம் அடைவது? என்றால் ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத்பாதாள் ஏற்கனவே ஸ்வயமாய் லோக கேஷமார்த்தமாக வும் வர்ணாசரம் தர்ம பரிபாலநார்த்தமாகவும் நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு தர்ம ராஜதானிகளை நியமித்து இருக்கிறார் என்பதை முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தப் பிரகாரம் ஸ்ரீ சிருங்ககிரி, துவாரகா, ஜௌகங்காதம் என்னும் இந்நான்கு மடங்களே ஆதி ஸ்ரீ பகவத்பாதாளால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. லோகத்தில் தர்மம் குறைந்துவருங்காலத்தில் இந்நால்வர்களே தர்மப்பிரசாரஞ் செய்ய வேண்டியவர்கள். இந்நால்வர்களும் மற்றையவர்களால் செய்து வைத்ததறும் முறை. தற்காலம் தர்மம் குறைந்து வருகிற தென்பது யாவரும் உணர்ந்த விஷயமே. இது சமயம் மேலே சொல்லிய நால்வரும் ஏன் தர்மப் பிரசாரஞ் செய்யவில்லை? என்கிற கேள்விக்கு விடையாக ஷீ மடாதிபர்கள் பிரசாரத்திற்காக புறப்படுவதற்குமுன்னமேயே “ஓம்தத்ஸத்” என்னும் மகாவாக்ய மடத்தவர்கள்

தர்மப் பிரசாரம் செய்வதில் தாங்களே (ஜூந்தாவது மடம்) சிறந்தவர்களென்றும் தங்களுக்குத்தான் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தென்றும் வெளிப்படையாகச் சொல்லி இப்பரதகண்டம் முழுவதும் தம் முடைய ஆளுகைக்கு உள்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்னுங் கருத்துடன் பிரசாரஞ் செய்துவருகின்றமையால் இந்த நவீன ஸனுதன தர்மப் பிரசாரத்தைக் கண்டதாமராஜதானியென்று அபைக்கப்பட்ட நான்கு மடத்தவர்கள் தங்கள் நிஜ ஸனுதன தர்மப் பிரசாரத்தை நிருத்திக் கொண்டார்கள். இதனால் என்ன விளங்குகிறது? என்று ஆராய்மிடத்து “ஸனுதன” தர்மப் பிரசாரத்தின் விவரணத்தைப் பற்றியும் இதன் எல்லையைப்பற்றியும் இது எவ்வித வடிவங் கொண்டு பிரசார ரூபமாக உலகத்தில் நிலை பெறச் செய்யப்படுகிறது என்பதைப்பற்றியும் இந்தப் பிரசாரம் எத்தகையது? இதன் முடிவு காலம் எப்பொழுது? என்னும் ஆராய்ச்சி அவசியமெனப்படுகிறது.

ரோகியானவன் வைத்தியனைத்தேடி எவ்விதம் நல்லவைத்தியனை அடைந்து தன் ரோகத்தை நிவாரணம் செய்து கொள்வானே அது போலவே நாமும் நிஜமான ஆசாரியானுடைய ஸ்தானத்தை அடைந்து நம்முடைய குறைகளை ஷீஸங்கிதானத்தில் சொல்லிக் கொண்டால் ஸங்கிதானத்தில் இருக்கும் ஜகன்மாதாவான பரதையதியின்சக்தியைப் பூர்ணமாய்ப் பெற்றிருக்கும் ஸ்ரீ பரமா சார்யாளின் அதுக்கிரகத்தால் நம்முடைய கோரிக்கை யீடேறும்.

இப்பொழுது ஸங்காரத்தில் இருந்து பிரசாரம் செய்து வரும் கும்பகோ

ணம் மடாதிபதிகளான ஸ்ரீஸ்வாமிகள் பரமாசார்யாள் அல்லவா? ஸ்ரீஸ்வாமிகளும் தர்மப் பிரசாரம் செய்து வருகிற தாக்கூர்களை என்றால், இவ்விஷயத்தைன்கு பரிசீலனைசெய்யவேண்டியிருக்கிறது. எந்த விஷயத்தைப்பற்றி எவ்வித ஆராய்ச்சி செய்வது என்றால், இந்த மகானுபாவர் ஸஞ்சாரஞ் செய்வது உண்மையாய் ஸனுதனதர்மஸ்தாபனத்திற்காகவா? அல்லது தங்களுடைய மடத்தை உண்டத் தஸ்திதிக்கு கொண்டு வருவதற்காகவா?

ஸ்தயமாய் ஸனுதன தர்மஸ்தாபனத்தைக் கருதிபே யெனின் பொது ஜனங்களுக்குத் தர்ம விஷயமான ஹிதோபதேசம் ஒன்றையே செய்ய வேண்டும். ஷீதர்மத்தை நிலையிறுத்துவதற்குள் பிரயத்தனமும் செய்ய வேண்டும். அவ்விதம் செய்யவில்லையா? என்றால், இவர்கள் செய்யும் பிரசாரமானது நிஜ ஸனுதனதர்மம் என்று கருத இடங்கொடுக்கிறதாக இல்லை.

கும்பகோணம் மடாதிபதிகள் எவ்விதமான கருத்தைக் கொண்டு பிரசாரமும் சஞ்சாரமும் செய்து வருகிறார்கள் என்ற விஷயத்தை ஆராய்ச்சி செய்வதாகிறது.

ஷீ மடத்து மூலம் ஸ்ரீ பகவத்பாதாளின்சரித்திரங்கள்நவீன தீதியில் நாதனமாய் பிரசாரஞ் செய்திருக்கும் விஷயங்களைப்பற்றிஏற்கனவேயேகுறிப்படப்பட்டிருக்கிறது. ஷீ சரித்திரங்களில் விசேஷமாய் காணப்படுவது “ஸ்ரீ பகவத்பாதாள் நான்கு திக்குகளான கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு திக்குகளில் கிழக்கு திக்கான ஜகங்குத்தை நாதத்தில் தர்ம ராஜதானியான மடம் ஒன்றும், தேற்கு திக்கான சிருங்கேளி

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAÎSSANT LE JEUDI

வித்தந்தங்கம்

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—

RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.நீத்தம்போற் கேடு முளதாதுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா ஸிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அமிபலத்தாடி ஜயர் மடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ வந்து ஐப்பசி மீ கடு வ (31—10—35)

NO. 49.

திருவாய் மொழி.

புக்கடிமையினால்தன்னைக்கண்ட மார்க்கண்டேயனவனை
நக்கிரானுமன்றும்யக்கோண்டது நாராயணனருளே
கோக்கலர்துடந்தாழைவேலித் திருக்குருகூரதனுள்
மிக்கவாதிப்பிரான்நிற்க மற்றைத்தேய்வம்விளம்புதிரே.

கண்ணபிரானை விண்ணேர்க்குருமாணிக்கத்தையமுதை
கண்ணியுமாணன்னைக்கலேன் நடவேயோருடம்பிலிட்டு
திண்ணமழுந்தக்கட்டிப் பலசேய்வினைவன்கயிற்றுல்
புண்ணமறியவரிந் தென்னைப்போரவைத்தாய்புறமே.

புறமறக்கட்டிக்கோண் டிருவல்வினையார்துமைக்கும்
முறையாக்கைபுகலோழியக்கணுகோண்போழித்தேனி
சிறுமுடைநால்தடந்தோள்சேய்வாய்சேய்யதாமரைக்கண்
அறமுயலாழியங்கைக் கருமேனியம்மான்றன்னையே.

கோன்றுயிருண்ணும்விசாதி பகை பசிதீயனவேல்லாம்
நின்றிவ்வுலகில்கடிவான் நேமிப்பிரான்தமர்போந்தார்
நன்றிசைபாடியும்துள்ளியாடியும் ஞாலம்பரந்தார்
சேன்றுதொழுப்பின்தோண்டார்சிந்தத்தையச்சேந்திருத்தியே
கழியமிக்கதோர்காதலளிவளேன் றன்னைகாணக்கோடாள்
வழுவில்கீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்
குழுமித்தேவர்குழாங்கள்கைதொழுச்சோதிவளாத்தினுள்ளே
எழுவதோருருவேன்னேஞ்சள்ளோழு மார்க்குமறிவிதே.

ஆராவமுதேயடியேனுடலம் நின்பாலன்பாயே
நீராயலைந்துகரையவுருக்குத்தின்றநேமோலே
சீரார்சேந்தேநல்கவரிவீசம் சேழூர்த்திருக்குடன்தை
ராராக்கோலம்திகழக்கிடந்தாய் கண்டேனெம்மானே.

வெ
திருவாருள் துணை.

காலமுன் டாகவே காதல்சேய்
தும்பின் கருதரிய
ஞாலமுன் டானேடு நான்முகன்
வானவர் நன்னையிய
ஆலமுன் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருன்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

வைக்கலை

வித்தகம்

புதுவை
யுவ சுஸ் ஐப்பசி மீ 15 வ

நீரகம் பொருந்திய ஹரகத் திரு.

ஓவா வையார் அருளிய “கொன்
றை வேந்தன்” என்னும்
வேத சூத்திரக் கொத்துள் ஒன்றுகி
மிளிரும் இவ் அழுத வாக்கியம் உல
கியலோடு உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பிய
தாகின்றது. உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய
பொருளோ எனின், உலகோர் தமது
படிப்பு வல்லபத்தால் அறிய முடியாத
ஆழந்த மறையாகி அமைந்துள்ளது.
இவ் இருவகை நிலைக்கும் ஒப்பிய
பொருள் ஒரு சிறிது கூறப்படும்.

அகம் நீர் பொருந்திய ஊர் அகத்து
இரு—தன்னிடத்தே நீர் வளம் அமை
யப் பெற்ற ஊரில் (நீ) குடியிருப்பா

யாக என்பது உலகியலுக்கு ஒப்பிய
பொருளாகும்.

[ஹரகத்து என்பதில் அகம் ஏழாம்
வேற்றுமை உருடு. அத்துசாரியை.]

ஆற்றுப் பெருக்கும், ஏரி, குளம் முத
விய நீர் நிலைகளுமுடைய செழிப்பான
ஊரில் குடியிருப்பதே சுக வாழ்வக்கு
ஏற்றதாகும் என்பது கருத்து. ஆறு
பெருகும் ஊரே ஊர்களுள் சிறந்ததா
கும். ஆறே ஊரை அழகு செய்வது.

“ஆறில்லா ஊருக் கழகு பாழ்”

என்பது ஒளவையார் மூது ரை.
(வாக்குண்டாம்).

ஆறில்லாத ஊர் ஊர் என விதந்து
கூறப்படுத்த்து உரியதாகாது. ஏரி,
குளம், தூரவு, கேணி, கிணறு என்
பன கோட்டை காலத்தில் மிக்க
பயன் அளிக்கமாட்டா. இவற்றுள்
சில நீர் வற்றுதலும் உண்டு. ஆறு
கள் — நதிகளோ என்றால் கோடை
காலத்தில் பயன் அளிப்பன ஆகும்.
தன் இந்தியாவில் காவிரி, பொருநா
(தாமரவர்ணி), பாலி, வைகை,
பெண்ணை என்னும் நதிகளும் இவற்
றின் கிளைகளும் பெருகும் இடங்கள்
“நீரகம் பொருந்திய ஊர்”களாய் சுக
வாழ்வக்கு ஏற்ற இடங்களாய் அமைந்
துள்ளன. இந் நதிகளுள் காவிரியே
சிறந்தது என்பர்.

“தண்ணீரும் காவிரியே”

எனக் காவிரி நதியையே விதந்து
கூறினார் கம்பர். இக் காவிரி நதி வறட்
காலமாகிய கோடை காலத்தும் தன்
இயற்கை குன்றுது பயன் தருவதென்
பது பண்ணைச் சங்கச் சான்றேர் நூல்
களாலும் அறியக் கிடக்கின்றது.

பத்துப் பாட்டு.

பொருநாற்றுப்படை.

“.....பன்மான்
எல்லைதருநன்பல்கதிர்பரப்பிக்
குல்லைகரியவும்கோடெரினைப்பவும்

அருவிமாமகைழித்தவுமற்றக்
கருவிவானங்கடல்கோண்மறப்பவும்
பெருவறஞகியபன்பில்காலையும்
நறையுராந்தமுகிலுமாரமும்
துறைதுறைதோறும்பொறையுமிர்த்

[தொழுகி

நுரைத்தலைக்குரைப்புனல்வரைப்பக்குபு

[தொறும்

புனலாமெகளிர்கதுமெனக்குடையக்
கூனிக்குயத்தின்வாய்நெல்லரிங்து
குடுகோடாகப்பிறக்கிளாடொறும்
குன்றெனக்குவைஇயகுன்றாக்குப்பை
கடங்கெதற்றமுடையினிடங்கெடக்கிடக்கும்
சாலிநெல்லின்சிறைகொள்வேலி
ஆயிரம்விளையுட்டாகக்
காவிரிபுரக்குநாடுகழவோனே.

(ஷட் அடி 232 — 248.)

[எல்லைதருநன் — பகற் பொழு
தைத் தரும் சூரியன். குல்லை — கஞ்
சங் குல்லை. கோடெரினைப்பவும்—மரக்
கொம்புகளை நெருப்புத் தின்னவும்.
மாமலை அருவி நீழ்த்தவும் — பெரிய
மலை தன்னிடத்து அருவிகளை அருகச்
செய்யவும். கருவி வானம் கடற்கோண்
மறப்பவும் — கூட்டமாகிய மேகம் கட
விடத்து நீர் முகத்தலை மறப்பவும்.
மழை பெய்யாது விடவும் என்றபடி.
பேருவறன்—பெரிய வற்கடம் — பன்
சம். இதனால், மழை பெய்யாது
பொய்த்த மிக்க வறட் காலத்தும் முப்
போகமும் தப்பாது விளையும் படி
காவிரி நதி வளாந்தருதல் நன்று விளக்
கிக் கூறப்பட்டது.

பின் வருவதும் இவ் உண்மையைபே
நன்று வலியுறுத்துகின்றது.

பட்டினப்பாலை.

“வசையில்புகழ்வயங்குவெண்மீன்
திசைதிரிந்து தெற்கேகினும்
தற்பாடியதளியுணவில்
புட்டேம்ப்புயன்மாறி
மலைத்தலையகடற்காவிரி
புனல்பரந்துபொன்கொழிக்கும்
விளைவறுவியல்கழன்
.....

கோழிப்பல்துடிச் செழும்பாக்கத்துக்
குறம்பல்லூர்நெடுஞ்சோண்டு
.....”

(ஷ. அடி 1—28)

[வேண்மீன் — சுக்கிரன். சுக்கிரன் என்னும் கிரகம்தான் விற்றற்குரிய வடதிசையில் நில்லாமல் தென் திசையில் போதல் மழை பெப்பும் பருவத்துப் பெய்யாது பொய்த்தற்குக் காரணம் என்பர். தளி உணவின் புள்—மழைத் துளியை உணவாகக் கொள் ஞம் வானம்பாடி என்னும்புள். மழை பெய்யாது பொய்த்த வற்கட காலத்தும் காவிரி பொய்யாது நீரித்தலும் அதனால் சோண்டு வளந்தருதலும் கூறப்பட்டன. சோண்டு — சோழ நாடு.]

புறநானாறு.

“அலங்குக்திர்க்கனவிளால்வயிற்றேன்றி
[னும்]
இலங்குக்திர்வெள்ளிதென்புலம்படரினும்
அந்தண்காவிரிவாந்து .....”

(ஷ. செ. 35.)

என்பதைனையும் நோக்குக.

காவிரி வளந் திகழும் சோழ நாட்டைப் புனரை (புனல் நாடு) என்பர். “புனரைத் தென்புலம்படரினும் தில்லை” என ஆண்டுள்ளோர் பெருமையாகப் பேசிக் கொள்வர். நாடுகளை ஊர்களை வர்ணித்துக் கூறும் புலவர் களும் ஆற்று வளம் கூறிய பின் அதன் பயனுகை மருத நிலத்தில் நிகழும் வேளாண்மைத் தொழிலையே — ஏர்த் தொழிலையே விவரித்துக் கூறுவர். ஓர் ஊரைச் சிறப்பித்துக் கூறு மிடத்து அதன் நீர் வளத்தையே முக்கியமாகக் கூறுவர். நீர் வளத்தால் மிக்க பயனைடைவது மருத நிலமே என்பர்.

திருவிளையாடற் புராணம்.

வரைபடுமணியும் பொன்னும் வயிரமுங்
[குழையும்பூட்டி]
அரைபடுமகிழுஞ்சாங்தும்ப்பியின்னமுத
[மூட்டிக்]

கரைபடுமருதமென்னுங்கள்னியைப்பருவ
[நோக்கித்

திரைபடுபோந்தநித்தழ்சேவிலிபோல்
[வளர்க்குமாதோ.

குறள்.

புலத்தலிற் புத்தேனை இண்டோ சிலத்தோடு
நீரியைக் கண்ணு ரகத்து.

(ஷ. 133-ம் அதி. ஜாடலுவக செ. 3.)

எனத் தேவரும் நில சீர்களின் ஒற்றுமை நயம் பெறப்பட வைத்தமை காண்க.

புறநானாறு.

நீருளும்புணரியோரை (இ)
உடம்புமுயிநும்படைத்திசினாரே”

எனப் பிறர் கூறியதும் அறிக.]

ஆற்று வளம் குறையாத மருத நிலத் தில் ஏரிகள், குளங்கள், கேணிகள், தூரவுகள் என்றுக் குன்றுது நீரொடு பொலிவனவாகும். மருத நிலத்திற் ரூண் நெல், கரும்பு, கழுகு, வாழை முதலிய முக்கிப்பான் பயிர்த்தொழில் கள் செய்யப்படுவனவாகும். அயோத்தி நகரின் ஆற்று வளம் கூறிய கம்பநாடர் ஆண்டுள்ள சரயுநதி தன் ஒழுக்காகிய பெருக்கில் என்றும் குன்றுது உடல் தோறும் உயிர் என யாண்டும் பரந்து குழவிக்குத் தாய் முலைபோல அத்தேயத்தவர்க்கு உணவுட்டுகின்றது என வெகு நயங் தோன்றக் கூறினர்.

கம்பராமாயணம்.

இரவிதன்குலத்தென்னணில்பல்வேங்தர்தம்
பராவுஙல்லாமுக்கின்படிப்புண்டது
சரயுள்ளபதுதாயிழலையன்னதில்
உரவுநீரிலத்தோங்குமுயிர்க்கலாம்.

தாதுகுசோலைதோறுஞ்சன்பக்காடு
[தோறும்
போதவிழ்பொய்க்கைதோறும்புதுமணற்
[றடங்கேடோறும்
மாதவிலேவிப்புகவனங்கொறும்
[தோறும்
ஓதியவடம்புதோறுமுயிரேன்வுலாவிற்
[மண்றே.

(ஷ. செ. 12, 20.)

“உடம்புதோறும் உயிர் என உலா விற்று” என நிலத்தை உடலாகவும் நீரை உயிராகவும் “பூ நீர்” என்னும் உடலுயிர்களின் அங்கியோங்கிய சம்பந்தம் தோன்ற அவை நிறை பெற்று நின்றன எனக் குறிப்பால் பொருள் படுமாறு கூறிய கம்பர் கவி நயம் வியக் கற்பாலதே ஆம்.

சம் நாட்டில் பெரும் பாகம், மஹாவிகங்கை முதலிப் பெருந்திகள் தப்பாது வளம் தருதலால், உணவுப் பொருள்களை அளிக்கும் “நீரகம் பொருந்திய ஊர்”களாய்ச் சுக வாழ்வு வக்கு ஏற்றனவாகி அமைந்துள்ளன. இந்தியாவின் தென்பாகத்துப் பெருகும் காவிரிக்கு இணையானது என்று சம் நாட்டில் போற்றப்படத்தக்கது மகாவலிகங்கையே ஆம். இது மத்திய மாகாணத்துக்கும் ஊவா மகாணத்துக்கும் இடையில் உள்ள பேதுருதால் காலை என்னும் மிக உங்கதமான மலையில் ஊற்றெடுத்து மத்திய மாகாணம் வட மத்திய மாகாணம் கீழ் மாகாணம் என்பனவற்றிற்கு ஊடாகச் சென்று அவ்வால் இடங்களில் உள்ள ஊர்களை நீரகம் பொருந்தியனவாக்கி வளம்படுத் தித் திருக்கோணமலைக் கடலுள் சங்கம்க்கின்றது. இங்கு ஊற்றெடுக்கும் இடத்தில் இருந்து பிரியும் மற்றொரு பாகம் ஊவா மாகாணத்திற் பெருகி அதனை வளம்படுத்துகின்றது. இப்பெருந்தியானது வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாது பெருகா நிற்கும் இட மெல்லாம் சிறந்த மருத நிலங்களாய்ப் பல வகையான கிருஷித் தொழில்களால் பெரும் பயன் அளித்து நீரகம் பொருந்திய ஊர்களாய்ச் சுக வாழ்வுக்கு ஏற்றனவாய் நிலவுகின்றன. ஏனைய நதிகள் பெருகும் இடங்

கள் பெரும்பாலும் இன்னீரனவே ஆம்.

தொண்டை நாட்டில் பாலிமாநதி யும் மிகப் பெரிய ஏரிகளும் பயனளிக்கும் மருத நிலங்கள் எல்லாம் சிறந்த வேளாண்மைக் குரிய மருத நிலங்களாய்ச் சுக்கவாழ்வுக்கு ஏற்ற நீரகம் பொருந்திய ஊர்களாய் நிலவுகின்றன. ஏனைய பொருளை வைகை முதலிய நதிகள் பிரவாகிக்கும் பாண்டி நாடு முதலிய வற்றிலும் சில பல பாகங்கள் ஒழுந்த ஏனைய இடங்கள் நீரகம் பொருந்திய ஊர்களே ஆம். உலகில் உள்ள மற்றைய தேபங்கட்கும் இது ஒக்கும். இவற்றின் திறமெல்லாம் ஈண்டு விரிப்பின் மிகப் பரக்கும்.

ஒருவன் உலகில் சுக வாழ்வடைவதற்கு நீரகம் பொருந்திய ஊர்களே இன்றியமையாதன ஆகும். இத்தகைய ஊர்களில் வதிவோர் எவ்வாற்றுநும் முயன்று ஏர்த் தொழில் புரிந்து வாழ்க்கை நடாத்த வல்ல வராவர்; ஸ்நானபானங்களால் கஷ்டமடைய வேண்டியதில்லை. உயிர் வாழ்வுக்குத் தண்ணீரே முக்கியமானது என்பதும், தண்ணீர் இன்றேல் கிறிது பொழுதும் உயிர் நிலைக்காது என்பதும் யாவரும் அறிந்தனவே ஆம். பூமியில் சிற் சில பாகங்கள் நீரகம் பொருந்தாது வனப் பிரதேசங்களாய்—பாலை நிலமாய் இருத் தலால் அவை குடியிருப்புக்கு ஏற்ற இடங்களாய் அமைய வில்லை. பாலையில் குடியிருப்பு உண்டோ? இல்லை. ஜவகை நிலங்களுள்ளும் மருத நிலமே ஸ்நான பானத்துக்கு ஏற்ற நன்னீர் உடையதாய் நீரகம் பொருந்திய ஊராய்க் குடியிருப்புக்கு ஏற்றதாகும். ஊர் என விதந்து கூறப்படுவது மருத நிலமே ஆம். மருத நிலத் தலைவரே மற்றைய நிலத் தலைவரினும் உயர்ந்தோர் எனப் போற்றப்படுவர். இவரை யே வேளாளர் என்பர். இவ்வாற்றுல், ஆற்றுவளஞ் செறிந்த நீரகம் பொருந்திய ஊர்களே சனங்கள் வறுமையும் நோயுமின்றி இன்ப வாழ்வு நடாத்தற்

குரிய இடங்கள் ஆதலால் அத்தகைய ஊர்களிலேயே குடியிருக்க வேண்டும் என்பாராய்,

“நீரகம் பொருந்திய ஊரகத் திரு,”

என உலகியலுக்கு ஒப்பியவாறு கூறினார் எமது பாட்டியார் என அறிதற்பாற்று. நீரகம் பொருந்திய ஊரே குடியிருப்புக்கு — சுக வாழ்வுக்கு ஏற்றது என்பது உலகோர் பலர் அநுபவமாக அறிந்த உண்மையே ஆதலால் இதனை மேலும் விரித்துரைத்தல் மிகையாகும்.

மேல் இம் மந்திரம் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு நிற்றல் ஒருக்கிறது கூறி இக் கட்டுரை முடிக்கப்படும்.

சிவார் என்னும் ஜீவாம்ருத தேனுற்றுப் பெருக்கைத் தன்னகத் துக்கொண்ட விமல யாக்கை என்னும் வாய்மையான ஊரில் குடிபுகுந்து நித்தியத்துவம் பெறுவாயாக என்பது இவ்வேத மந்திரத்தின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளாகும்.

பிரணவ அமுதம் என்னும் அமல் நீர் பெருக்கமுறம் விமல தங்கே சிவன் — சிவன் என்னும் சிவம் அனுஅனுவாகக் குடி புகுந்து, பிரியாது பூரணப்படுத்த்குரிய — அமலமடைதற்குரிய வாய்மையான ஊராகும். புகவிடம் எனப்படுவது இதுவே எனக்.

திருமந்திரம்.

“அவன்றி ஊர்புகு மாற்றி யேனே”

(ஷ சிறப்புப்பாயிரம் செ. 6.)

எனவும்,

“புகவிடத் தெம்மேயியைப் போதவிட [பாஜை]

(ஷ ஷ செ. 4.)

எனவும் வருஷம் எம் அண்ணல் திருவாக்குக்களையும் நோக்குக. இத்தகைய புகவிடமாகிய ஊரிற்றுன் —

விமல யாக்கையிற்றுன்—ரக்ஷக தேகத் திற்றுன் சிவானந்தத் தேறல் என்னும் — சிவார் என்னும் ஆறு பொய்யாது பெருக்கின்றால் வளம் தருவது. இதுவே ஊனத்தை அறவே ஒழித்து எம் பெருமான் பூரணமாகக் குடிபுக்க இல் எனப் படும் — புக்கில் எனப்படும் பிரணவ மந்திர சரீரத்தை அளிப்பது; விமல தநவை அமல தநுவாகிய பிரணவ மந்திர சரீரமாக மாற்றுவது எனக்.

இச் சில நிகையே சித்தர் பெருமக்கள் “பூநீர் — சிவ கங்கை” எனவும், “காந்த மலர் — மூலப்புளி” எனவும், “மதுரத்தேன் — பழச் சாறு” எனவும், “ரஸ — கெந்தி” எனவும், “நாக — வங்கம்” எனவும். “முப்பு—குரு ஜேயநீர்” எனவும், “காங்கார வழிலை—ஆலகாலம்” எனவும் இன்னோன்ன பல பரிபாஷைகளால் கூறியருளினர்கள்.

பரிசித்த அனைத்தையும் பங்கமில்தங்கமாக்கும் பண்புடைய சோர்ன சிங்கி இதுவென அறியும் ஆற்றலில் லாப் பாமர மாக்கள் பொன் செய்வான் முயன்று தங்கள் முட்டை மதிக்கேற்பகடைச் சரக்குக்களை (உப்பு உபரச பாஷானைதிகள்) வாங்கி சுட்டுக் கெட்டு “உள்ளதும் போச்சத்டா நோள்ளோக்கண்ணே” என்னும் பத்தொழிக் கிளக்கியமாகித் தங்கள் கைப்பொருளையும் இழந்து “இங்கி தீந்ற தூங்குபோல்” அவதியுற்று மாண்டுபோகின்றனர். பரவையைக் கண்ட சுந்தரனுக்கு கல்லும் பொன்னனதன் உண்மையைக் காணவல்லரோ இக் கயவர்!

“என்பர மல்லா இன்னருள்” எனப் பட்ட ஆதி அருள் சரீரமாகிய பிருத்தியில் அம்பு என்னும் அன்போடு கலத்தலால், நிறைபெற்று வின்ற அவ் அருளாகிய மலையில்—உயர்வரை உச்சியில் ஊற்றெடுத்துப் பெருகுவது இதுவே. பிரம சொருபமாகிய ஞானகாச சூதம்—திவலையாய் இருந்த அகண்டாகார அமல சொருபம் அனு அனுவாக உடலில் பெருக்கமடைவது என்பதன் நோயுமின்றி இன்ப வாழ்வு நடாத்தற்

ஆகிய ஆனங்கம் என்னும் இவ் ஆறே
இருளைக் கடிவது—ஊனத்தைக்குவது
—பிறப்பு வளர்ச்சி (மருஞ்ஞம்பின்
ஆகிக்கம்) பசி பணி நரை திரை மூப்பு
சாக்காடு என்னும் ஊனங்கள் எட்டை
யும் ஒழிப்பது; அடியார் சிந்தனையுள்
ஊறி தின்று தேனும் பாறும் இன்ன
முதலும் போல் தித்திப்பது என்க.
பின் வரும் பிரமாணங்கள் இவ் உண்
மைகளை நன்று புலப்படுத்துவன
ஆகும்,

திருவாசகம்.

“.....
ஊனங் தன்னை ஒருங்குட னறுக்கும்
ஆனந் தம்மே ஆறு அருளியும்.....”

(ஷ் கீர்த்தித்திருவகவல்)

“.....
வாளிவந்த சிந்தை மலவிக்கழவ வந்திழியும்
ஆனங்கங் கானுடையான் ஆறு.

(ஷ் திருத்தசாங்கம் செ. 4.)

“.....
இருங்கடிந் தருளிய இன்ப ஊர்தி
அருளிய பெருமை அஞ்சிலை யாகவும்.”

(ஷ் கீர்த்தித்திருவகவல்)

கிஞ்சகவா யஞ்சகமே கேட்டு பெறந்
[துறைக்கோண்]
மஞ்சன் மருவு மலைபகராய்—நெஞ்சந்(து)
இருங்கல வாள்வீசி யின்பமரு முத்தி
அஞ்சிலை என்பதுகா ணெந்து.

(ஷ் தசாங்கம் செ. 5.).

“.....கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலங்
[தாற் போலச்]
சிறந்தியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கு மெங்கள் பெருமான்.”

(ஷ் சிவபுராணம்)

தேனைப்பாலைக் கன்னலீன் தேனிவை
[குளியைத் தெளிந்தார்தம்]
ஊனை யுருக்கு முடையானை யும்ப
ரானை.....”

(ஷ் திருச்சதகம், அநுபோகசத்தி செ. 58)

அன்பினே லடியே வைவியோ டாக்கை
யானந்த மாயிக்கூதீந் துநுக
என்பா மல்லர் இன்னான் தந்தாய்
யானிதற் கிலானேர்கைம் மாறு

.....” (ஷ் கோயிற்றிருப்பதிகம் செ. 2.)

“.....
திரைபொரா மன்னும் அழுதத்தின்
கடலே.....”

(ஷ் ஷ் செ. 3.)

“.....
சிறைபேறு நீர்போற் சிந்தைவாய்ப் பாயுங்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
இறைவனே நீயென் னுடலிடங்
[கொண்டாய்.....”

(ஷ் ஷ் செ. 5.)

“காயத் துள்ளாழ தூற ஊறால் கண்டுகொள்
[என்று காட்டிய
சேய மாமலர்ச் சேவ டிக்கணம் சென்னி
மன்னித் திகழுமே.”

(ஷ் சென்னிப்பத்து செ. 5.)

திருமந்திரம்.

ஊனாறல் பாயு முயர்வரை யுச்சிமேல்
வானுாறல் பாயும் வகையறி வாரில்லை
வானுாறல் பாயும் வகையறி வாளர்க்குத்
தேனூற லுண்டு தெளித்து மாமே.

திங்கரும் பாகவே செய்தொழி ஊள்ளவர்
ஆங்கரும் பாக வடையா வேறிட்டுக்
கோங்கரும் பாகிய கோணை நிமித்திட
ஹன்கரும் பாகியே ஊனீர் வருமே.

ஹனீர் வழியாக வுண்ணுவை யேறிட்டுத்
தேனீர் பருகிச் சிவாய நமன்று
கானீர் வரும்வழி கங்கை தருவிக்கும்
வானீர் வரும்வழி வாய்ந்தறி வீரே.
(ஷ் 3-ம் தந். கேசரியோகம் செ. 6,10,11.)

உடலிற் கிடந்த வறுதிக் குடிசீர்க்
கடலிற் சிறுகிணற் றேற்றமிட டாலோக்
[கும்]
உடலி லொருவழி யொன்றுக் கிறைக்கில்
நடலைப் படாதுயிர் நாடலு மாமே.

(ஷ் 3-ம் தந். அமுரிதாரணை செ. 1.)

தெளிதரு மிக்தச் சிவநீர் பருகில்
ஒளிதரு மோராண்டி ஹானமொன் றில்லை
வளியறு மெட்டின் மனமு மொடுக்கும்
களிதருங் காயங் கனகம் தாமே.

(ஷ் ஷ் செ. 2.)

சுத்த சாதகம்.

அனமதும்பாலுஞ்சருசகரைகண்டுமங்
[கனிவகைகளுஞ்சேனும்
இனமவையொன்றும்கூட்டியருசியினி
[தயக்கின்றியடவிடாதாறும்
கனபிரணவவமுத்தையேயருங்திக்
[களிப்பவர்மீட்டுமிக்ககத்தின்
பின்முறவிடயவின்பையென்னிடமோ
[பிராரத்தமும்மிலையவர்க்கே.
(ஷ் செ. 90.)

ஞானகாசமே — உத்தரகோச மக்
கையே ஊர் எனப்படினும் — சிவன்
வசிக்கும் தானம் — சிவன் என்னும்
சிவன் வசிக்கும் தானம் அதுவே ஆயி
னும், அவ் ஆகாச பூதம் பெருக்க
மடைதற்குரிய — ஞான சத்தி வடி
வம் ஆக்கமுறுதற்குரிய விமல தநவே
ஒற்றுமை நபம் பற்றி நீர் அகம் பொருந்
திய ஊர் என்பது வெள்ளிடை ஆம்.
உத்தரகோசம் என்னும் ஞானகாசம்
— இருதய கமலமாகிய தகராகாசம்
சத்தி வடிவம் ஆதலால் உத்தர கோச
மங்கை எனப்பட்டது.

கூர்மபுராணம்.

“யல்ய ஸா பரமா தேவி
சக்திர் ஆகாச ஸம்ஜஜிதா” |

எனக் கூறப்பட்டமை காண்க. பரம
தேவியானவர் எவருக்குச் சத்தியா
யினரோ அவர் ஆகாசம் எனப்படுவர்
என்பது இதன் பொருளாகும்.

ஆகாச பூதம் பெருக்கமடைவதால்
விமல தநுவாகிய ஊரே — இடமே
ஞான சத்தி வடி வமா வது என்க.
இதுவே அருளாய் வெளியாய் மறை
வது. “தெருள் வடிவான சத்தியாய்
முன்போல் திகழுமென்று “அசி”
உரைத்திடுமே.”

எனச் சுத்த சாதகம் (செ. 32) கூறி யதும் அறிக.

புகலிடமாகிய விமல தநுவில் குடி புகுந்துதான் அருளைப் பெற முடியும். அகலிடமாகிய மருஞ்ஞம்போடு அருளைப் பெற முடியாது; அருள் பெருக்க மடைய முடியாது.

திருவாசகம்.

“அருளார் பெறவார் அகலிடத்தே அந்தோ அந்தோ அந்தோவே”

(ஷ யாத்திரைப்பத்து செ. 10.)

என்றது மாணிக்கம்.

மருஞ்ஞம்பு நீரகம் பொருந்திய ஊர் ஆகுமா? எனின், ஆகாது என்பது கண் கூடு. இதில் இன்ப வாழ்வு உள்தாதல் — உயிர் நிலைத்தல் முடியாத காரியம். இது பற்றியே,

குறள்.

அன்பகத்தில்லா வயிர் வாழ்க்கை வன்
[பாற்கண்]

வற்றன்மரங் தளிர்த் தற்று.

(ஷ 8 ம் அதி. அன்புடைமை செ. 8.)

என அருளினார் எமது பொய்யில் புலவர் என அறிதற்பாற்று. இதன் விளக்கமான உரையை “வித்தகம்” தொகுதி 1 இல. 33 இல் “அன்பு” என்னும் கட்டுரையில் காணக்.

என்பின் அகத்தே உள்ள அன்பு என்னும் அப்பு ஆனது ஆதி அருளோடு சேர்தலால் துப்பு என்னும் களிம்பு நீங்கிப் பக்குவப் பட்டு நிறை பெற்றுப் பிருதிவி அம்சமாகிய உடலோடு உறைந்து பிரிபடாது இருந்தாலன்றி — பூவும் நீரும் எனப்படும் நிலமும் நீரும் கூடிக் குழமுந்து வன்று பட்டு நிறை பெற்றுலன்றி சரீரம் விமல மடைந்து “நீரகம் போருந்திய ஊர்” ஆதலும், அதன் கண் இன்ப வாழ்வு உள்தாதலும், உயிர் நிலை பெறுதலும் — நித்தியத்துவம் உள்தாதலும் முயற்கொம்பே ஆகும். நெருப்பாற்றை

மயிர்ப் பாலத்தால் கடத்தல் எனப் படும் பஞ்சம ஆகுதியால் இருமலங்களாகிய மண்ணையும் தண்ணீரையும் (பூவையும் நீரையும்) சமப்படுத்துவது என்றால் எளிதன்று. பூவையும் நீரையும் சமப்படுத்த வேண்டும் என்னும் வேத உண்மை “‘துவாதச வாசற் படி கள்’” (Douze Portes) என்னும் பிரான்சு (French) நாவில் ஜி. றிப்பிளி (G. Ripley) என்னும் மேதாவியாலும் வற்புறுத்துக் கூறப்பட்டது.

அது “இருவனும் ஒருத்தியும் உண்மைக் காதலோடு கூடி எஞ்ஞான்றும் அவச்சலனம் இன்றி நித்தியத்துவம் பெற்று உபசாந்தத்தோடு வாழுவேண்டுமாயின், சிலத்தையும் நீரையும் சமப்படுத்தினாலன்றி வேறு உபாயத்தால் முடியாது. சிலமும் நீரும் ஆக்ரீய தத்துவத்தைப் பேறின், அஃபாவது அவ் இரு பூதங்களிலும் ஆகாய தத்துவம் பெரும் பாகம் பெறின் இருள் (அஞ்ஞானம்) இருயும். உதயம் வயம் (வியாபக வியாப்பியம்) என்னும் இவ் இரண்டன் மத்தியில் வெளிச்சம் உண்டாகும் — விளக்கம் உண்டாகும்.” என்பது.

இப் பெற்றி கைவரப் பெற்றவரே இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் வாய்ந்த மெய்யடியாராகிய வித்தகர் என அறிதற்பாற்று. விமல தநுவாகிய “நீரகம் பொருந்திய ஊரகத்து இரு”ப்பவர் இவரே என்க. உரிய சாதகங்களால் என்புள் இருக்கும் “மஜ்ஜை”யின் சாரா ரூபமாய்த் திகழும் வீரியமானது உருகிக் களிம்பு நீங்கி உடலோடு நிறைகொண்டு உறைதலே — இந்திரிய நிரோதம் பெறுதலே பூவும் நீரும் சமப்படுதல்—நிலத்தோடு நீரை ஒருவழிக் கூட்டுதல் என்பதன் பொருளாகும். வாய்மையான பூவும் நீருங் கொண்டு புரியப்படும் வாய்மையான சிவ பூசையும் இதுவே ஆம்.

திருமந்திரம்.

புண்ணியன் செய்வார்க்குப் பூவண்டு [நீண்டு]
அண்ண வதுகண் டருள்புரி யாசிந்தும்

எண்ணில் பாவிக எளம்மிழை யீசுகீன நண்ணறி யாம னழுவுகிள் ரூரே.

(ஷ 7 ம் தந். சிவபூசை செ. 6.)

என்னும் அண்ணல் திருவாக்கின் பொருளும் இதுவே ஆம். இத்தகைய உண்மைச் சிவ பூசையில் ஈடுபட அறியாது போலியைபே வாய்மை என நம்பி ஆரோகணம் பெறுது அவ்வளவோடு அமைவோரையே பாவி கள் எனவும், தம் மகத்துச் சிவம் என்னும் செம்பொருளை ஆக்கமுறச் செய்து அதனை அடைய முடியாது பிறவி வலைப்படுகின்றார் எனவும் இரங்கிக் கூறிப்புள்ளினர் எம் அண்ணல் என அறிதல் வேண்டும்.

ஆதி அருளால் அன்பு பெருக்குற்ற விளைவேறி அன்பு என்னும் அப்பு உப் பானுல் — துப்பு நீங்கிப உப்பானுல் — உப்பு எனும் சிவமானுல் அதுவே அருளாகும். இத்தகைய அருள் என்னும் அன்பீன் குழவி பொருள் என்னும் செல்வச் செவிலியால் ஆக்கமுறதற்குரிய “இன்ப ஊர்தி” எனப் படும் விமல தேகமே “நீர் அகம் பொருந்திய ஊர்” என்க; வேனுர் எனப்படும் மருத் நிலம் என்க. இத்தகைய நீரகம் பொருந்திய ஊரில் இருப்பவரே வாய்மைபான வேளாளர் என்க. இவ்வூரில் இருத்தலாகிய நித்தியத்துவம் பெறுதல் எவ்வாறு எனின், இவ் அருள் விளைவேறவேண்டும். விளைவேறுதலால் “உற்ற ஆக்கையின் உற பொருள்” ஆகிய “உள்ளத்துள் ஒங்காரமாய் நின்ற மெய்யன்” ஆகிய ஆசான்—பிரணவ சரீரம்—ஒவ்விலவும் பெற வேண்டும். நான் சத்தி வடிவம் இதுவே என்க. “ஸனமற்ற காயமாய் இருப்பன் எங்கன் சசனே” எனச் சிவவாக்கியர் அருளியதும் அறிக. இவ்வடிவம் பெறப்படவே—சீவன் முத்தி நிலை பூரணப்படவே இருத்தல் ஆகிய நித்தியத்துவம் உள்தாகும் என்க.

“என்னையும் இருப்ப தாக்கினன்”

ஏன்றனர் மணிவாசகப் பிரபு. இவ் வடிவமே குரு வடிவமாகிய ஆசான் வடிவம் — சதாசிவ வடிவம் என்க. வாய்மையான சிவலிங்க பூசையால் அடையப்படும் சிவலிங்க வடிவம் இதுவே. சாதாக்கிய வடிவமே சிவ லிங்க வடிவம் எனப்படும். சதா + ஆக்கியம் = சாதாக்கியம். எப் பொழுதும் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுவது — நித்தியமானது என்பது பொருளாகும்.

திருமந்திரம்.

தன்மேனி தற்சிவ விங்கமாய் வின்றிடும் தன்மேனி தானுஞ் சதாசிவ மாய்நிஞ்கும் தன்மேனி தற்சிவன் தற்சிவா எந்தமாம் தன்மேனி தானுஞ் தற்பரங் தானே.

(ஷ 7-ம் தந். சதாசிவலிங்கம் செ. 2.)

இவ்வாறு உரிய சாதகங்களால் விமல யாக்கையைப் பெற்று அதனை அமலமாக்கி நித்தியத்துவம் பெறு தலே “நீரகம் போருந்திய ஊரகத்திரு” என்பதன் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளாகும்.

நீரகம் பொருந்திய ஊராகிய வேஞ்ஞர் என்னும் விமல தநுவில் சிவானந்தம் என்னும் பேராறு இடையறை பெருகி வளர்த்தருதலால் அவ்வூரில் வர்க்கடம் இல்லை. வாய்மையான மணி, பொன், நெல் என்பவைற்றிற்குக் குறைவே இல்லை. இங்கே தான் “போன்னேஞ்சுன்றம்” உண்டு. உலவாக்கிழி உண்டு. மூல பண்டாரம் உண்டு. எம் பெரு மான் தனது மெய்யடியார்க்கு மூல பண்டாரம் வழங்குவது — உலாவக் கோட்டை அருளுவது இவ்விடத்திற் ருன். பின் வரும் செய்யுளால் கூறப் பட்ட வரலாற்றின் உண்மையும் இது வே ஆம்.

திருவிளையாடற் புராணம்.

பஞ்சாதிவேதப்பொருள்செரன்னபரமன் [வாக்கொன்]
ரஞ்சாதிவோாண்டலைவாடன்னகத்திலின் [கேளர்]

செஞ்சாதியாயசேழவாலிக்கோட்டை [யுய்தேம்
எஞ்சாதிருக்குமேடுக்குந்தேர்றுமென்று
[மாதோ.
(ஷ 7 உலவாக்கோட்டைஅருளியப்படலம்
[செ. 13.)

இவ் அடியவர் அமல முதற்படி யை அடைந்து அஃதாவது நீரகம் பொருந்திய ஊராகிய விமல தநுவை அடைந்து வேண்டிய யாவற்றையும் பெற்றமையை உணர்த்தி நின்றது இச் செய்யுள் என்க.

புறத்தே கடலில் உள்ள உவர் நீரா நது சூரிய வெப்பத்தால் அவ் உவர் ப்பு நீங்கி நன்னீராய் மலைகளில் உறைந்து அருவியாய் ஆறு எனப் பெருகி உலகூட்டுமாறுபோல, சர்ரமாகிய கடலில் உள்ள— என்புக்குள் உள்ள அப்பு— அம்பு என்னும் அன்பானது “என் பரமஸ்லா இன்அருள்” எனப்படும் ஆதி அருளாகிய ஆகாசத் தோடு—பிரமத்தோடு—சிவாதித்தனேடு சேர்ந்து அதன் உஷ்ணமாகிய அமல அக்கினி யால் உப்பு தன்கைப்பு என்னும் துப்பு நீங்கிக் கருணை வான் தேன் என்னும் அமுதமாக — ஆனந்த அருவியாக — தேனுறு ஆகப் பெருகி இன்ப வாழ்வு அளித்து அத்தகைய நீரகம் பொருந்திய ஊராகிய உடலில் உள்ள ஊனங்கள் எட்டையும் ஒழித்து அதனை அமலமாக்கி நித்தியத்துவம் அளிக்கும் என்க.

நீரகம் பொருந்தப் பெறுத அசுத்த தநுவாகிய மருஞநடம்பில் சகவாழ் வடைதல்—இருத்தல்=நித்தியத்துவம் பெறுதல் முடியாத காரியம். சிவ நீர் பெருக்கமடையாமையால் ஊனங்கள் ஒழியப்பெறுத மருஞநடம்புகள் (உடலுயிர்கள்) பினி மூப்புச் சாக்காடு களுக்கே ஆளாகும். ஆதலாற்றுன் குருவருளால் பெறப்படும் உரிய சாதகங்களால் சிவநீர் என்னும் அமுத யாற்றைப் பெருக்கமுறச்செய்து அத்தகைய நீரகம் பொருந்திய ஊராகிய விமலதநுவை

அடைந்து அதனை அமல மாக்கி நித்தி பத்துவம் பெற வேண்டும் என்பாராய்,

“நீரகம் போருந்திய ஊரகத் திரு”

எனுண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு வற்புறத்து ஓதி யருளினார்த்தத்துவப் பெரியாராகிய எழுது பாட்டியார் என அறிதற்பாற்ற. மேலும் விரிப்பிற்பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் “நீரகம் போருந்திய ஊரகத்திரு” என்னும் ஒளவையார் அருளிய வேத மந்திரம் உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பியவாறு நிற்றல் ஒருவாறு உணர்த்தும்.

சுபம்

இனம்!

இனம் !!

சுத்த சாதகம்

துறவின் றன்மையையும், தேகம் சித்திபெற்றால் முத்தியுண்டாமென் பதன் றன்மையையும், சாதனசதுஷ்யத்தின் றன்மையையும், மகாவாக்கியத்தின் பொருளையும், சொருபானுபவத்தின் றன்மையையும், வேதாகமங்கள் கருத்துவகையால் வேறுபர்தின்றி யிருக்கும் வகையையும், தத்துவாளனதிற்குப் பரம்பரா சாதனமாயுள்ளவைகளின் றன்மையையும், உள்ளங்கை நெல்லிக்கணிபோல் செப்பமாக விளக்கியுள்ள இந்தாலை துக்கநிவர்த்தியிலும் பரமாந்தப் பிராப்தியிலு மிச்சையுள்ள ஒவ்வொருவரும் அத்தியாவசியமாய் அறிய வேண்டிய தென்பது குன்றின் மேலிட்ட விளக்காம்.

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை சேலவுக்கு உரிய 6 சதம் அல்லது 1 அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பி பேற்றக் கோள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

உண்மை முத்திநிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

“வித்தக”ப் பத்திரிகையிற் எழுதியது.

(தொகுதி 2. 46-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

வித்துவப் பெரியாராகிய சந்தான குரவர் முதலியோர் காய மாயம் கழியப் பெருதவர் — மாற்றிப் பிறவாதவர் — மாற்றிப் பிறக்கும் வகை அறியாதவர் — முத்தினெறி அறியாதவர் என்பது அவர் சீரீம் “சமாதி” என்று விலத் தூட்புதைக்கப்பட்டமையாலும், அவர் உஞ்சிய நூல் களாலும் வெள்ளிடை மலையாம். உண்மை இவ்வாரூக,

“சமய குரவர் முதலிய தத்துவப் பெரியார் அடைந்த முத்தி யைச் சந்தான குரவர் முதலிய வித்துவப் பெரியார் அடைய வில்லை”

என அடியேன் “உண்மை முத்தி நிலை” என்னும் முன்னைக் கட்டுரையில் கூறியதை ஆராய்ச்சியாளராகிய ஆதீன பிரசாரகர் ஒப்புக்கொள்ளாமனம் பொருந்தாதவராய் அடியேனித் தமது மனம் போனவாறு இகழ்ந்து வரையாடியது முறையாகுமா?

உண்மை முத்தி அடைந்த தத்துவப் பெரியார் பாடல்கள் எல்லாம் தூலத்தோடு மறைதலே உண்மை முத்தி எனவும், அதன் அருமை பெருமையையும், அதனை அடைதற்கேற்ற சாதக யோகங்களை வழுவதற்கு தாங்கி ஒழுகுதற்கண் அம் மெய்யடியார் பல்காலம் அடைந்த அளவிறந்த துன்பங்களையும் பசுமரத்தாணிபோல நன்று உறுதிப் படுத்தி முறையிடுவதை அறியாது, அறியும் ஆற்றலும் காதலும் இல்லாத பேற்றுன் சாம்பான் என்பவனுக்கு (ஒருவரா? இருவரா?) இபற்கையாய் உள்ள துவங்குவங்கள் சந்தான குரவருள் ஒருவராகிய உமாபதி சிவம் என்பார் உஞ்சிய நிர்வாண தீக்கையால் ஒரே கணத்தில் இயற்கை விரோதமாகத் தூய்மை செய்யப் பட்டு, அக்கணத்தேயே முன்னிலை யாசான் தன்னிலையாகி அப்பொழுதே கிரயமாகப் படியேற்றம் உண்டாகி உடனே அவன் தூலம் அள்ளுஞ்சுக்கையாய்ச் சூக்குமமாய் அருட்சோதியாய் மாறிவிட்டது என்றால், இக் கூற்று இவ்வாரூன் உபகதை எழுதப்பட்ட காலத்தவர் சிலரால் நம்பப்பட்டது என்பார் உளராயினும்; உண்மைச் சைவம் இன்னது எனவும் அச் சமயம் சில மரபினர்க்கு மாத்திரம் உரியதாகாது உலகினர் யாவராலும் கொண்டாடப் படவேண்டியது எனவும் வெள்ளிடை மலைபோல விளங்கத் தொடங்கும் இக்காலத்தில், சுருதி யுத்திகளுக்குப் பொருத்த மில்லாத இது போன்ற வெற்றுறைகளை உலக

மாக்கள் ஆராயாது நம்பும்படி செய்து பண்டைச் சத்திய நெறியாகிய உண்மைச் சைவத்தைப் புறச் சமயத்தவரும் இகழ்ந்து உரையாடுமாறு செய்து விடுவது பாதகத்திலும் பாதகமல்லவா? எல்லாம் வல்ல சித்தனைகிய எம் பெருமானால் பக்குவ சீவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் முத்தியை ஒரு சீவன் மற்றெரு சீவனுக்கு அளித்துவிட வல்லதாகுமா? பக்குவ ஆண்மாக்களின் தவத்துக்கு ஏற்ப அவர்கள்பால் சிற் சில அரிய பெரிய சித்திகள் கடவுள் அருளால் நிகழ்ந்துவரும் என்பது உண்மையே. ஆக்கல் அழித்தல் சாபாநுக்கிரகம் என்பனவாகிய சிற் சில சித்திகள் கடவுள் அருளால் அவர்கள்பால் நிகழ்தல் கூடும். ஞானசம்பந்தர் முதலிய சீவன் முத்தர்பால் பல அருட்புது மைகள் நிகழ்ந்தன. அபிராமிப்பட்டர், உமாபதி சிவாசாரியர், களமேகம் முதலிய ஒருவகை உபாசணையாளரும், உபாசணைச் சாமிமார் எனப்பட்டோர் சிலரும் அவ் அவ் உபாசனை தெய்வ சகாயத்தால் தம் தம் மன நிலைக்கு (Will Power) ஏற்றவாறு சிற்கிட மருட்சித்திகளை உருப்பிட்டனர் என்ப. இதுபற்றி எல்லாம் வல்ல பரம் பொருள்தனக்கே யன்றி ஏனியோர் எத்துணைப் பெரிய தவத்தினராயினும் அவருக்கு ஒரு போதும் உரிமையாகாத முத்தி அளித்தல் என்னும் சக்தியை வழங்குவான் என்று கூறத் துணியலாமா? இவ் அரிய பெரிய சத்தியை வித்துவப் பேரியாராகிய உமாபதி சிவாசாரியருக்குத்தன், சீவன் முத்தராய் வழிந்து உண்மை முத்தி அடைந்த மனிவாசகர், மூவர், நந்தனார், பட்டினத்தடிகள், முத்துத்தாண்டவர் முதலிய தத்துவப் பேரியாருக்குத் தான் அப் பரம்போருள் வழங்குவானு? இன்னேர் அங்கிலையைத் தாம் அடைய முன்னே பிறர்க்கு வழங்கிவிட்டனர் எனவும் மலடி மகன் முயற் கோம்பில் ஏறினான் என்பதையே ஒக்கும் அல்லவா? இதுமட்டோ! எமது சித்தாந்த சாத்திர போதகர் தாம் வெளிப்படுத்திய ஆராய்ச்சியில்,

“மூளைச் சேடிக்குச் சோதியாய் மாறுதற்துமிய பக்குவப் பொதி சிவத்தின் ஆஜிமரித்த பூசாமுரித்தியின் திருமஞ்சௌதால் நிகழ்ந்த தேன்பதையுப் பறிந்திலர்.”

எனவும் கூறுகின்றார். இவர் உண்மை முத்தியின் இலக்கணத்தையும் உண்மை முத்தி நெறியையும் இயற்கையின் திறனையும் ஒரு சிறிதாவது அறிந்தவரானால் அபிஷேக தீர்த்தத்தினால் முள்ளிச் சேடிக்குச் சோதியாய் மாறுதற்குரிய பக்குவம் உளதாயிற்று என்று கூறத்துணிவாரா? போலிச் சைவ சித்தாந்தமேயன்றிப் பிறிதொன்றும் அறியாமை யாலன்றோ ஆதீன பிரசாரகர் இவ்வாரூன ஆபாசக் கூற்றை வெளியிட்டனர்!

(தொடரும்)

யில் மடம் ஒன்றும், மேற்கு திக்கான துவாரகையில் மடம் ஒன்றும், வடக்கு திக்கான பதியில் மடம் ஒன்றும் ஸ்தாபித்துவிட்டு ஷீ மடங்களில் தன்னுடைய சிஷ்யர்களை மடாதிபதியாக நியமித்துவிட்டு தனக்காக ஒரு மடம் காஞ்சியில் நிர்மாணான் செய்து ஷீ மடத்தில் ஸ்ரீ ஆச்சாரியாள் இருந்து வந்து கடைசியில் ஸ்ரீ காஞ்சியிலேயே தன்னுடைய ஸ்தாலகரீத்தை நீத்து ஸமாதியடைந்து சூக்கும் சரீரத்தைக் கொண்டு இன்றும் உலாவி வருவதாகவும் ஸ்ரீ பரமாசரர் பாளின் வாஸன்தானம் காஞ்சியேயான தினை ஷீ மடாதிபதிகள் ஸ்ரீ ஜகத்குரு பதவி வகித்திருப்பதாகவும், இதா மடங்களில் சிஷ்யர்களை அமர்த்தியபடியால் சிருங்கோரி முதலியமடாதிபதிகள் ஸ்ரீ குருபதவி பெற்றவர்களென்றும் இவர்களுக்கு ஜகத்குரு பதவி இல்லை யென்றும் ஸ்ரீபரமாசாரியாளின் ஸமாதியானது காஞ்சியிலேயே யிருக்கிறபடி யால் ஷீபேடமே ஆதி பேடமாக வும் ஷீ போதிபதியாகிய ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடிபோதிபதி ஒருவரே ஆலோது ஹிமாசலம் வரையில் புகழ்ப்படைத்து ஜகத்குருவாய் விளங்கிவருகிறார் என்றும் ஜகத்குருத்வ மரியாதையை இவர்களுக்கே செய்யவேண்டு மென்றும், தவிர இம்மடத்தின் பரம்பரையே நானது வரை அவிச்சின்னமாய் வந்திருக்கிறதென்றும் மற்ற மடங்களின் பரம்பரை நடவில் அநேக வருஷங்கள் விச்சின்னமடைந்த பிறகு சிலகாலங்களாய் நடந்து வருகிறது என்றும் அநேக விவசங்களடங்கியிருக்கின்றன.

ஸ்ரீ குரு என்பதற்கும் ஜகத்குரு என்பதற்குமுள்ள தாரதம்யங்களை நாமே ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. “இதர நான்கு மடங்களுக்கும் எங்கள் மடமானது தலைமை பெற்று விளங்கிறது” என்றுள்ள விவரங்கள் நல்லே சரித்திரங்களில் காண்கிறபடியால், ராஜதானிகளுக்கெல்லாம்தலைமை பெற்றவரும் சக்ரவர்த்தியின் ஸ்தானம் எவ்விதம் தனியாய் இருக்கிறதோ அவ்விதம் ஜகத்குரு ஸ்தானம் என்றிருக்கலாம்.

(தொடரும்)

“வித்தகம்”

சந்தா விவரம்.

உள்ளாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ. 3 0 0
வெளி நாட்டிற்கு „ „ ரூ. 4 0 0

வித்தக நிலையம்,

புதுவை.

“வித்தகம்”

விளம்பர விகிதம்.

வியாபார விளம்பரம் அங்குலம் I-க்கு
ரூ. 0—8—0

 நீடித்த விளம்பரங்களுக்கு
தனி விகிதம்.

மானேஜர்,

“வித்தகம்” ஆபிஸ்

புதுச்சேரி.

திருவாசக உண்மை.

யாழ்ப்பாணம், தேன்கோவை
தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஸ்ரீமான், ச. கந்தையபிள்ளை
(வித்தகம் பேராசிரியர்)
அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்காரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உபயும் பொருட்டு உதவி யருளியதும், மரணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய தீருவாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0—2—9 அனு தபால் முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

உங்கள் வியாபாரம்

விருத்தியடைய

வேண்டுமானல்

‘வித்தகம்’ பத்திரிகையில்

விளம்பரம் செய்யுங்கள்.

LATEST PUBLICATIONS

PHILOSOPHY

“A Preface to the Brahma-Sutras”

The Wedantha is essentially a book of Synthesis. .... The fundamental excellence of Its synthesis lies in Its High Plane of Experience, in Its large outlook abou things; in Its deep and most impartial thought, as well as, in Its most generous and sympathetic treatment of all, even the opposite schools and systems.” (Page 6 and 7 of the book.) PRICE As. 12.

DEVOTION.

“Krishnrha-Karnrhamrhitam”

“There is no doubt that these songs, originally composed in sanskrit by the poet Lilasuka have for generations swayed the hearts of the Lord’s Bhaktas.

.... (Here) “The individual soul in its age-long quest for the realisation of its oneness with the universal soul thinks and prays to God in terms of the noblest of all emotions—love.

.... “The English rendering herewith presented makes a laudable attempt to bring out the beautiful spirit of the original in all its sweetness.” PRICE. As. 12.

The Hindu, 26 March 1935.

YOGAH.

“Towards Transcendence”

“The book speaks of undiscovered possibilities hidden in the deeper reaches of the mind which could be brought into the conscious plane by a process of Transcendence of the various lower planes by which man becomes the superman possessed of great psychic powers, and later emerges with a still higher order of consciousness, as a Divine Personality.” PRICE As. 12.

Vedanta Kesari, April 1935

NANDHI PUBLISHING HOUSE

Imprimerie “VITTAGAM” — Pondichéry.

BOOKS BY SRI AUROBINDO

	RS. AS.
Essays on the Gita	
First Series	5 0
Second Series	7 8
Isha Upanishad	1 8
Ideal and Progress	1 0
The Superman	0 6
Evolution	0 8
Thought and Glimpses	0 9
A System of National Education	1 0
The ideal of the Karmayogin	1 12
War and Self - Determination	2 0
The Renaissance in India	1 12
The Brain of India	0 6
The National Value of Art	0 8
Uttarapara Speech	0 4
Kalidasa	1 0
Yogic Sadhan	1 0
The Yoga and its object	0 12
The Mother	1 0
The Riddle of this World	2 0
The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo	0 10
Songs to Myrtilla	1 4
Baji Prabhu	0 10
Six Poems of Sri Aurobindo	1 4
Lights on Yoga	1 4

NANDHI
PUBLISHING HOUSE
PONDICHERRY

Le Directeur-Gérant. R. Nagarattinam